

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 434/05
08.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode i Sonje Manojlović, članova veća, sa savetnikom Svjetlanom Nikolić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu optužene AA, zbog krivičnog dela kršenja zakona od strane sudije iz čl.243. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Negotinu, optužene AA i njenog branioca advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Negotinu K.30/04 od 25.11.2004. godine, posle sednice veća održane u smislu čl.375. ZKP dana 08.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Negotinu, optužene AA i njenog branioca i presuda Okružnog suda u Negotinu K.30/04 od 25.11.2004. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Negotinu K.30/04 od 25.11.2004. godine oglašena je krivom optužena AA zbog krivičnog dela kršenja zakona od strane sudije iz čl.243. Krivičnog zakona republike Srbije, pa joj je izrečena uslovna osuda tako što je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 - jedne godine i istovremeno određeno da se ona neće izvršiti ukoliko optužena u roku od 3 - tri godine od dana pravnosnažnosti presude ne učini novo krivično delo; optužena AA obavezana je da sudu na ime paušala plati iznos od 1.000,00 dinara a na ime troškova krivičnog postupka iznos od 300,00 dinara u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude.

Protiv navedene presude izjavili su žalbe:

- Okružni javni tužilac u Negotinu zbog odluke o kazni s predlogom da se prvostepena presuda preinači tako što će se optužena za izvršeno krivično delo osuditi na безусловnu kaznu zatvora u adekvatnom vremenskom trajanju;
- optužena AA, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji i troškovima krivičnog postupka, s predlogom da se žalba usvoji i prvostepena presuda ukine te vrati na ponovno suđenje ili da se preinači tako što će se optužena osloboditi od optužbe i dosuditi naknada troškova krivičnog postupka;
- branilac optužene AA, advokat AB, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona, s predlogom da se presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje; žalbom je zahtevano da o sednici veća drugostepenog suda budu obavešteni optužena i branilac.

Odgovor na žalbu Okružnog javnog tužioca podnela je optužena Radmila Jovanović, s predlogom da se žalba tužioca odbije kao neosnovana.

Republički javni tužilac je podneskom Ktž.567/05 od 30.03.2005. godine predložio da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca u Negotinu, preinači presuda Okružnog suda u Negotinu K.30/04 od 25.11.2004. godine samo u pogledu odluke o krivičnoj sankciji, tako što će se optužena Radmila Jovanović osuditi na kaznu zatvora a da se žalbe optužene i branioca odbiju kao neosnovane.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu čl.375. ZKP, u odsustvu uredno obavještenih zamenika Republičkog javnog tužioca, branioca optužene, advokata AB i optužene AA, koja je izostanak putem telegrama opravdala zbog nemogućnosti prisustva radi smrti njene majke, razmotreni su spisi predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda žalbi i odgovora na žalbu sud našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona, na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (čl.380. stav 1. tač.1. i 2. ZKP).

U žalbi branioca optužene ukazuje se o tome da presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl.368. stav 2. tač.11. ZKP, jer je izreka nerazumljiva, a razlozi nejasni. Tako se prvostepeni sud u obrazloženju presude poziva na odredbu čl.52. stav 2. ZPP, pogrešno je tumačeći, jer se mesna nadležnost suda vezuje ne samo za prebivalište tužioca u vreme podnošenja tužbe, već i za njegovo boravište a evidentno je da je tužilac boravio u VV, jer je tu imao svoju radnju. Dalje, po žalbi, zaključak suda o tome da je optužena prekršila zakon - konkretno odredbe čl.71. tač.3. ZPP, ne ukazuje na njenu nameru da svom zetu kao tužiocu osigura uspeh u parnici, već bi to bio razlog za ukidanje presude u parničnom postupku, što ovde nije učinjeno. I na kraju, branilac smatra da je povređena odredba čl.91. ZKP, jer je sud propustio da izvrši suočenje između optužene i svedoka DD na okolnosti razlike u njihovim iskazima.

Vrhovni sud nalazi da su žalbeni navodi branioca neosnovani, budući da je u pobijanoj presudi pravilno tumačena odredba člana na koju se branilac poziva vezano za mesnu nadležnost, jer je šteta nastala u Crnoj Gori, gde je i prebivalište tužioca, čime se opredeljuje mesna nadležnost suda. Dalje, odredba čl.71. stav 3. ZPP je izričita i obavezujuća, tako da je u ovom slučaju zbog stepena srodstva između optužene i GG kao tužioca u parničnom predmetu zahtevala izuzeće optužene da u istom postupka kao sudija. I na kraju, po odredbi čl.91. stav 1. ZKP, sud nije obavezan da izvrši suočenje optužene i svedoka GG, pošto im se iskazi ne slažu, već je to prepušteno slobodnoj oceni suda, pa se ne može govoriti o postojanju bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz čl.368. stav 2. ZKP, kako se to u žalbi branioca optužene neosnovano ukazuje.

Žalbama optužene i njenog branioca osporava se pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, a time i pravna kvalifikacija krivičnog dela u pitanju.

Naime, po žalbama se poriče izvršenje krivičnog dela i ističe da je optužena u spornom parničnom predmetu postupala kao sudija na potpuno jednak način kao i u odnosu na druge predmete i da bez obzira na stepen srodstva između nje i tužioca GG, nije ništa radila protivzakonito, već u duhu zakona i pravičnosti, bez namere da njemu pribavi kakvu korist, što potvrđuju i odluke viših sudova, niti je pogodovala dobrom ishodu krivičnog postupka. O potrebi njenog izuzeća u tom predmetu pitala je predsednika suda svedoka DD koji se saglasio da ona vodi taj postupak te nije posebno zahtevala odluku u tom pogledu, niti je napisala neku službenu belešku u spisu predmeta o tome. Optužena nalazi da je do njenog optuženja došlo kasnije zbog poremećenih odnosa između nje i svedoka DD. Takođe, optužena ističe da početno nije znala ništa o mestu prebivališta GG niti o tome da li su on i njena sestra ĐĐ u braku ili su razvedeni. I na kraju, u žalbama se ističe da optužena nije imala nameru da GG osigura uspeh u parnici u pogledu visine opredeljenog tužbenog zahteva, budući da je dosuđeni iznos potvrđen odlukom višeg suda, a protivna tužena strana nije se pridružila krivičnom gonjenju optužene.

Vrhovni sud nalazi da je činjenično stanje u pobijanoj presudi potpuno i pravilno utvrđeno, a time i pravna kvalifikacija krivičnog dela u pitanju.

Pre svega, odredba čl.71. tač.3. ZPP je imperativnog karaktera, sa obavezom da se u ovom slučaju, optužena kao postupajući sudija u parničnom postupku u kome je jedna od stranaka, - tužilac GG, bio suprug njene rođene sestre, dakle, zbog stepena tazbinskog srodstva sa istim, morala izuzeti kao sudija u vođenju postupka. Ovu činjenicu optužena je znala, što ni sama ne poriče i bila je dužna da podnese pismeni zahtev i da se o tome odluči, tačnije nije mogla da vodi ovaj postupak. Njena odbrana da je o tome usmeno, na hodniku sudske zgrade obavestila predsednika suda DD je neosnovana. Kako zbog činjenice da to poriče pomenuti svedok, tako i zbog obaveznosti optužene da prekine sa radom u tom predmetu, dok se o tome ne odluči. Ako se ima u vidu izjava svedoka DD da mu optužena nije saopštila i da nije znao da ona vodi taj parnični postupak, te da je prvi put došao

do takvog saznanja kada je primio dopis \ "EE" od 27.11.2003. godine, kada je kao predsednik suda dana 03.12.2003. godine doneo rešenje kojim je optuženu izuzeo iz postupka u ovoj parnici, a pri činjenici da ni drugi radnici suda: ŽŽ, ZZ i II o tome nisu imali saznanja niti im je to optužena pominjala, onda je očigledno da je ona svesno prekršila odredbu o njenom obaveznom izuzeću u nameri da tužiocu, svom zetu, pribavi kakvu korist i to u vidu osiguranog uspeha u parnici, donoseći pomenute presude, koji predstavljaju nezakonit akt jer je u tim postupcima sudila sudija - optužena, koja iz napred pomenutih razloga nije mogla da sudi.

Što se tiče mesne nadležnosti, optužena je imala saznanje iz spisa predmeta gde se nalazi prebivalište tužioca GG i gde je nastupela šteta o čemu očigledno nije vodila računa pogodujući na taj način uspehu u parnici i time pribavljajući korist drugom licu.

Ostali žalbeni navodi optužene i njenog branioca, koji se odnose na bitne povrede odredaba krivičnog postupka i povredu krivičnog zakona, nisu od značaja za ishod krivičnog postupka.

Prema tome, činjenično stanje, kako u pogledu činjenica koje čine obeležje krivičnog dela u pitanju, tako i u pogledu onih koje se tiču psihičkog odnosa optužene AA prema učinjenom delu, pravilno je i potpuno utvrđeno, a kvalifikacijom dela po čl.243. KZ RS i krivični zakon je pravilno primenjen, o čemu su u pobijanoj presudi dati valjani razlozi, koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Ispitujući presudu u pogledu izrečene krivične sankcije, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti od značaja za izricanje iste. Dat je i odgovarajući značaj utvrđenim olakšavajućim okolnostima - o tome da je optužena porodična, majka jednog maloletnog deteta, neosuđivana, te da je u međuvremenu ostala bez posla, pošto je razrešena sudijske dužnosti, to je očigledno da više neće biti u prilici da sudi i time neće negativno uticati na druge sudije da čine ovakva i slična krivična dela niti će ona biti u mogućnosti da ih izvrši. Zbog toga se i po nalaženju ovoga suda izricanjem uslovne osude sa vremenom proveravanja od 1 - jedne godine, uz zaprećenost kaznom zatvora od 3 - tri godine može postići svrha krivičnih sankcija predviđena čl.5. OKZ.

Zato se suprotni žalbeni navodi Okružnog javnog tužioca sa predlogom izricanja kazne zatvora kao i onih u žalbama optužene i branioca sa predlogom oslobođenja od odgovornosti pokazuju neosnovanim.

Odluka o troškovima krivičnog postupka zasniva se na pravilnoj primeni čl.193. i 196. ZKP, pa je žalba optužene u ovom delu neosnovana.

Sa svega napred izloženog, a na osnovu čl.388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Svjetlana Nikolić, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpavka

vg